



KlasikaPlus.cz

# Komorně a online: začátek festivalu soudobé hudby MusicOlomouc

<https://klasikaplus.cz/reflexe-2/item/4195-komorne-a-online-zacatek-festivalu-soudobe-hudby-musicolomouc>

Autor: [Lucia Maloveská](#)

*„S možnosťou potreby náhradného programu evidentne počítali a výsledkom bol zmysluplný, zaujímavý online prenos.“*

*„Skladby Egidije Medekšaitė boli mimoriadne pútavé, a vďaka svojej krehkosti sa do súkromia domova nehodia o nič menej, než na verejný komorný koncert.“*

*„Irena Troupová dokázala naliehavosť skladby preniesť aj do virtuálneho sveta.“*



Tak teda fungujeme opäť online. Posledné dni boli pre kultúru opäť nesmierne turbulentné a organizátori museli pri záchrane svojich podujatí prejavíť obrovskú dávku flexibility. V rámci možností úspešne sa so situáciou vyrovnal tím festivalu MusicOlomouc, venovaného súčasnej hudbe. Otvárací koncert 15. októbra privítal namiesto orchestrálnej komornú zostavu, hlasný potlesk nahradilo ocenenie v podobe tleskajúcich emotikonov v internetovej diskusii. Po vypočutí streamu som však bola šťastná, že koncert nebol zrušený úplne: krásny zážitok to bol totiž aj na diaľku.

Za podujatím stojí ako riaditeľ, skladateľ a klavirista **Marek Kepřt** spolu s manažérkou festivalu **Martinou Pudelovou**. Skvele naplánovaný program síce naplno uskutočniť nemôžu, s možnosťou potreby náhradného programu však evidentne počítali a výsledkom bol zmysluplný, zaujímavý online prenos. Vystúpili sólisti, ktorí boli plánovaní aj v pôvodnom programe: **Irena Troupová** (soprán), **Nao Higano** (soprán) a **Miroslav Beinhauer** (klavír), spoločne s kvartetom **FAMA Q** (**David Danel** – husle, **Roman Hranička** – husle, **Nastja Perić** – viola, **Balász Adorján** – violončelo). Mimochodom všetci, samozrejme okrem speváčok, vystupovali, napriek výnimke pre umelcov, s rúškami. Na programe boli diela **Egidije Medekšaitė**, **Kazuhika Hattoriho**, **Kikuky Masumoty**, **Petra Baklu** a **Daniela Chudovského**.



Ako prvá zaznela skladba litovskej autorky Egidije Medekšaitė *Megh Malhar* pre sláčikové kvarteto. Základom pre skladbu je rovomenná rága, typický útvar indickej klasickej hudby. Rága je rad tónov, s rôznym usporiadaním intervalov (vrátane mikrointervalov), z ktorých potom vznikajú rozsiahlejšie hudobné útvary. Rágy bývajú spojené s nejakou časťou dňa, a tým aj s určitým charakterom. *Megh Malhar* má evokovať blížiacu sa búrku, dážď. Medekšaitė k podčiarknutiu tohto efektu používa jemné trilký. Tie zabezpečovali stály, jemný pohyb v skladbe, hoci ako celok pôsobila skladba ako statická, zmeny boli len nepatrné a postupné, rozložené na väčšiu plochu. Skladba je nádherne jemná, intímna, FAMA Q sa jej ujala veľmi presvedčivo, intenzívny prežitok prešiel aj cez reproduktor. Od rovnakej autorky sme počuli aj skladbu *Shri*, opäť so základom v ráge, tentokrát takej, ktorá je zvolaním k modlitbe. Tento kvartet je o čosi dynamickejší, premenlivejší, FAMA Q tu



dostala ešte viac príležitostí ukázať svoju schopnosť citlivo skladbu vystavať a vystihnúť jej charakter. Skladby Egidije Medekšaitė boli mimoriadne pútavé, a vďaka svojej krehkosti sa do súkromia domova nehodia o nič menej, než na verejný komorný koncert – aj z tohto hľadiska teda veľmi dobrá voľba.



Prvou sólistkou bola japonská sopranistka Nao Higano, ktorá sa predstavila v dvoch dielach pre spev a capella. Skladba *Maila 2* Kazuhika Hattoriho je podľa popisu skladateľa zábavou, s vymyslenými, nezmyselnými slovami. Skladba ale na mňa pôsobila skôr tajomne, hrou však mohla byť pre speváčku, pre ktorú bola predpísaná skutočne široká škála hlasových nuáns. Tu som už zvuk z reproduktorov trochu ľutovala, rozhodne nemohol zachytiť všetko (napriek zjavne kvalitnej nahrávacej technike). Pozoruhodne sa potom vynikajúca Nao Higano predstavila v diele *Hayashi* od Kikuky Masumoty. Slovo „hayashi“ znamená slávnostný pochod, alebo „hudobný doprovod“. Je to skladba veľmi rytmická, s jasným pulzom, ktorú Nao Higano podala s určitým naratívnym charakterom.



Pre mňa najväčším kontrastom v celom programe bola skladba *No. 4 pre sólový klavír* od Petra Bakly. Celkom rozsiahla kompozícia je dosť členitá. Má úseky, ktoré pôsobia veľmi striedmo, s dianím rozdeleným do vzdialenejších registrov a s nepravidelnými akcentami, vďaka ktorým má poslucháč celkom zaujímavu sťaženú orientáciu. Postupne však Bakla v diele pracuje s hustejšími, takpovediac viac „klavírnymi“ a expresívnejšími faktúrami s vyššími požiadavkami na brilantnosť interpreta. Sólista Miroslav Beinhauer podal dielo skvele, v technicky náročných úsekoch s veľkým prehľadom, takisto som mala pocit, že po stránke času dielo uchoпил veľmi dobre.

Na záver prenosu potom usporiadatelia zaradili skladbu Daniela Chudovského *Třináct atributů milosti pre soprán a sláčikové kvarteto*. Autor sa chcel venovať vzťahu človeka a Boha, text, ktorý si pre skladbu vybral, pochádza z knihy *Exodus*. Chudovský vychádza zo zákonitostí sakrálnych geometrií, v materiály skladby citlivo kombinuje diatoniku a mikrotonalitu. Skladbu som mala to šťastie počuť naživo, v premiére, a od rovnakých interpretov. Tentokrát pre mňa vyznievala ešte naliehavejšie, ako naozaj dôležitá modlitba. Irena Troupová jednoducho dokáže takéto veci preniesť aj virtuálne. Hoci teda podmienky nie sú ideálne, aj **MusicOlomouc** dokázala, že kvalitný kultúrny zážitok sa sprostredkovať stále dá.





*Foto: archiv festivalu - ilustrační ze zkoušky*

<https://klasikaplus.cz/reflexe-2/item/4195-komorne-a-online-zacatek-festivalu-soudobe-hudby-musicolomouc>

